

Episcopul schismatic Artemie critică schisma patriarhului eretic Bartolomeu

Într-o postare pe internet, **pe care am primit-o pe telefon de la ucenicul unuia dintre participanții la adunarea schismatică de la Mestecăniș**, episcopul Artemie din Kosovo, caterisit și excomunicat de Biserica Ortodoxă Sârbă pentru hirotonirea fără acordul sinodului local a trei “horepiscopi”, prezenți în înregistrarea respectivă, își expune părerea cu privire la schisma creată de patriarhul eretic Bartolomeu în Ucraina.

Nu știu de unde au traduceră cei care o transmit pe telefoane, dar vom considera că o au dintr-o sursă de încredere “din interior” și ne vom folosi și noi de ea.

Întrebat de către “horepiscopul” Naum ce părere are despre schisma creată între Moscova și Constantinopol, episcopul Artemie spune că nu dorește să discute pe acea temă, deoarece “este vorba despre politică” de ambele părți, că lupta nu este pentru vreo problemă crucială, ci pentru întâietatea în Ortodoxie. În plus, adaugă episcopul sârb, Moscova și Constantinopol sunt ambele implicate în “scufundarea Ortodoxiei în erezia ecumenistă”.

Cam acesta este răspunsul episcopului sârb la problema crucială care la acest moment frământă întreaga Ortodoxie. E un răspuns specific tipului de public pe care episcopul îl are: radical, detașat de problemele Bisericii, fără nicio preocupare de a se implica în rezolvarea acestora.

Sigur, ceea ce spune nu este departe de adevăr, dimpotrivă. Lupta dintre Moscova și Constantinopol este pentru întâietate, ambele centre sunt implicate în avansul ecumenismului în viața bisericească. Dar această constatare nu este de ajuns pentru un episcop al Bisericii lui Hristos.

De exemplu, patriarhul Bisericii Ortodoxe Sârbe a adresat o scrisoare patriarhului ecumenic în care critică implicarea acestuia în viața internă a Bisericii Ruse, vorbește despre “erezia etnofiletismului”, care a generat crearea acestei unități schismatice, și spune că există planuri similare și pentru o „Biserică Ortodoxă

Macedoneană” și despre faptul că există o legătură între “schisma din Muntenegru” și Ucraina[1].

Prin această scrisoare, Patriarhia Sârbă se situează pe poziția canonică corectă a respingerii acțiunii schismatice a Patriarhiei Ecumenice. Este foarte interesantă problema “etnofiletismului” pe care patriarhul sârb o introduce în discuție, deoarece ea îi apropie foarte mult pe episcopul sârb Artemie și pe “patriarhul” ucrainean Filaret.

Atunci când se exprimă pe tema Ucrainei, episcopul Artemie dă, în mod convenabil, vina pe cele două centre de putere ale lumii ortodoxe, însă uită să spună că la baza acestei probleme stă o schismă foarte asemănătoare celei pe care preasfinția sa a făcut-o în Serbia.

Este adevărat că episcopul sârb a avut o cauză mai justă decât fostul mitropolit ucrainean, apărându-și poporul în fața agresiunii păgâne, ceea ce i-a determinat pe mulți din lumea ortodoxă să considere caterisirea sa necanonică, dar, în cele din urmă și unul, și celălalt au creat schisme în țările lor.

Mitropolitul Filaret a devenit schismatic pentru că a refuzat să accepte decizia Moscovei de a nu permite ruperea Ucrainei de BORu, întemeindu-și propria „Biserică”, iar episcopul Artemie a făcut o schismă după ce a refuzat să se împace cu sinodul sârb, care îl caterisise pe nedrept, preferând să își facă propria “Biserică din catacombe” și să hirotonească de unul singur “horepiscopi”. Schisma lui Filaret arată cât de gravă poate să fie o astfel de acțiune pentru o Biserică locală, atunci când ea intră în jocul mai larg al puterii lumesti.

În esență, nu este nicio diferență între “patriarhul” Filaret, excomunicat de către Biserica Rusă pentru crearea unei unități eclesiale schismatice, și episcopul Artemie, excomunicat de către Biserica Sârbă pentru același motiv. Și unul, și celălalt au făcut hirotoniri în teritoriile canonice ale altor Biserici Ortodoxe (despre hirotonirile din România ale lui Filaret, vezi articolul părintelui Claudiu de pe acest site). E posibil totuși ca episcopul Artemie să aibă această aplecare spre antiecumenism, pe care nu se știe dacă o are și Filaret din Ucraina.

Argumentările prolixе de pe săitulețele coordonate de cei ce au aderat la grupul schismatic românesc condus de monahul Sava, care încearcă să arate că instituția horepiscopilor a supraviețuit prin Maramureș până în secolul XX, că episcopul poate hirotoni horepiscop de unul singur etc., pierd din vedere un singur lucru:

indiferent de cât de corectă este hirotonirea de un singur episcop a horepiscopilor (în realitate este necanonică) **sau de cât de lungă este tradiția horepiscopilor la sârbi, problema de fond este că episcopul Artemie a hirotonit horepiscopi de unul singur fără acordul Bisericii Sârbe și a refuzat să renunțe la ei în momentul în care sinodul național i-a cerut acest lucru.** Pentru acest motiv acțiunea sa este schismatică, deoarece a încălcat sfintele canoane care spun că episcopii nu pot face nimic fără acordul superiorilor săi și că Biserica se conduce sinodal, adică prin împreună-decizie.

Grupul schismatic organizat în România de monahul atonit Sava a intrat în legătură cu episcopul Artemie în aprilie anul acesta. Sub presiunea articolelor publicate de către nepomenitorii care se opun viziunii schismatice a grupului monahului Sava, relația cu acest episcop a fost trecută într-o notă de discreție, dar probabil că ea continuă nestingherită. Dovadă este și acest mesaj publicat pe sms și whatsapp, care beneficiază și de traducere din limba sârbă.

[1] <http://bucpress.eu/opinie/patriarhul-bisericii-ortodoxe-sarbe-il-7482> .